

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Henrik Malmberg 10.2.1943-16.4.2020

Lehtonen, Hannu

2020

Lehtonen , H , Hytönen , M & Mäkitie , A 2020 , ' In memoriam : Henrik Malmberg 10.2.1943-16.4.2020 ' , Suomen lääkärilehti , Vuosikerta. 75 , Nro 23 , Sivut 1461-1461 . < <https://www.laakarilehti.fi/pdf/2020/SLL232020-1460.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/319953>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Eero Aantaa
6.8.1934–25.2.2020

JOUKO SUONPÄÄ
ystävä ja kollega

Neuro-otologian tutkimuksen ja diagnostiikan pioneeri, korvatautiopin dosentti Eero Aantaa syntyi Viipurissa, suoritti 1958 Turussa LL-tutkinnon ja korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkärin oikeudet 1974. Väitöskirja ENG-rekisteröinnin ongelmista valmistui 1970. Elämäntyönsä Eero teki TYKS:n KNK-klinikassa opettajana, poliklinikan vastuulääkärinä ja hallinnollisena apulaissyliäkkärinä. Huimauksen diagnostiikan osaaminen hankittiin tutkimuksella, kansainvälisillä kontakteilla ja kongressimatkoilla. Hän toimi Neuro-otological and Equilibrimetric Societyn sihteerinä ja varapuheenjohtajana sekä Turun kongressin pääsihteerinä.

Eero oli selkeäsananainen luennoitsija ja tiukka mutta leppoisa vastaväittäjä. Hän oli aktiivinen väitöskirjojen ohjaaja. Suuri osa Turun klinikan väitöskirjoista käsitteli tuolloin tasapainoelintä. Eerolta sai ongelmia apua ja työhönsä intoa. Ideoita pohdittiin matkoilla, joilla oli aikaa elämyksille sekä suun nautinnoille.

Eero kohteli potilaitaan kunnioittavasti säilyttäen lääkärin auktoriteetin. Suomen Ménière-

liitossa hän oli puheenjohtaja ja kunniajäsen. Eerolta riitti aikaa myös yksityisvastaanotolle kollegojensa kanssa perustamassaan Turun Korvacentterissä.

Koti, uskonto ja isänmaa olivat ehdottomia arvoja. Eero oli humaani ja kollega ja ystävä ja erityinen leikkimielinen persoona. Luovutetun Karjalan kartta ja marsalkka Mannerheimin kuva pysyivät työ- ja vastaanottohuoneen seinällä. Turun Torkkelin killan puheenjohtaja hän oli yli vuosikymmenen ja Viipuri-liiton hallituksessa 1999–2002.

Avioliitto opiskelutoveri Seijan kanssa ehti kestää 65 vuotta. Isän, isoisän ja isoisoisän rooleissa Eero oli rakastava ja huolehtiva. Ystävien verkosto oli poikkeuksellisen runsas. Aikaa löytyi taiteille, historialle sekä kulinarismille. Seijan ja Eeron kulttuurikodissa nautittiin hyvästä ruuasta, mielenkiintoisesta seurasta ja sivistyneestä huumorista.

Eero kosketti kanssakulkijan tuntoja jättäen ilon ja valon jäljen. Näistä tunnoista Eeron omaiset ja ystäväpiiri ovat kiitollisia.

Kari Pasula
5.9.1963–24.3.2020

**KIMMO LESKINEN
SAKARI MIKKOLA
JUHA RÄISÄNEN
JOHANNA WOLFRAM
MATTI JA TIINA TEITTINEN**

LL Kari Pasula menehtyi äkilliseen sairauteen 56-vuotiaana 24.3.2020.

Kari syntyi Kemissä, mutta asui nuoruudestaan lähtien pääkaupunkiseudulla. Ylioppilaaksi hän kirjoitti Helsingin II normaalkoulusta. Kari aloitti lääketieteen opinnot Helsingin yliopistossa 1984 valmistuen lääketieteen lisensiaatiksi 1990.

Orientoivan vaiheen jälkeen Kari työskenteli vuosina 1991–2001 terveyskeskuslääkärinä Keravalla siirtyen sittemmin yksityissektorille, jossa hän toimi yleislääkärinä, viimeksi Mehiläisen Kielotien lääkäriasemalla. Kari oli luonteeltaan rehti ja rauhallinen, toiset huomioon ottava ja sen vuoksi pidetty työtoveri.

Opintojen alussa meistä kurssikavereista muodostui ystäväpiiri, joka vuosien varrella vielä laajentui. Vuodesta 1994 lähtien tärkeiksi tapahtumiksi muodostuivat cooper-juoksut illanviettoineen kahdesti vuodessa. Kari oli näiden iltojen järjestämisessä kantava voima.

Karin harrastuksiin kuului kouluaikoina alkanut judo, ja hän toimi judoseurassaan kouluttajanakin. Viime vuodet Karin ohjelmaan kuuluivat kuntonyrkkeily ja kuntosaliharjoittelu.

Kari vietti vapaa-aikansa matkaillen ja Suomen luonnossa liikkuen. Hän kävi useilla vaelluksilla, myöhemmin kanoottirekillä ja sittemmin kalastusmatkoilla. Moottoripyöräilystä Kari innostui toden teolla 50 ikävuoden tienoilla, tehden useita pyörämatkoja sekä pohjoiseen että Keski-Eurooppaan.

Lasketteluharrastus vei Karin Alpeille kymmeniä kertoja ja yhdessä poikansa Jorin kanssa aina Japaniin asti. Maaliskuussa Kari vietti vielä lomaa lasketellen Italian Dolomiiteilla. Matka jäi hänen viimeiseksi nopeasti edenneen sairauden vuoksi.

Karille tärkeimpiä ihmisiä olivat poika Jori ja puoliso Marjo. Jori kuvailee Karia lämpimän rakastavana isänä, joka kuunteli ja pohti syvällisesti, ymmärsi sydämellisesti sekä rauhoitteli analyyttisesti. Marjon kanssa Kari perusti kodin Riihimäelle kaksi vuotta sitten. Karin poismenon jälkeen Marjo kertoi: "Aika Karin kanssa jäi aivan liian lyhyeksi, mutta se oli elämäni parasta aikaa."

Karia jäävät kaipaamaan perheen lisäksi sukulaiset sekä lukuisat ystävät ja työtoverit.

Henrik Malmberg

10.2.1943–16.4.2020

**HANNU LEHTONEN,
MAIJA HYTÖNEN,
ANTTI MÄKITIE**
Henrik Malmbergin
työtovereita HYKS:n korva-,
nenä- ja kurkkutautien
klinikalta.

Dosentti, ylilääkäri Henrik Malmberg kuoli pitkällisen sairauden murtamana 77-vuotiaana Helsingissä. Hän syntyi Kristiinankaupungissa, kirjoitti ylioppilaaksi Vaasan yhteiskoulusta 1962 ja valmistui lääketieteen lisensiaatiksi Helsingin yliopistosta 1969. Hän toimi ensin Enossa kunnanlääkärinä ja sitten Joensuussa kirurgian apulaislääkärinä. HYKS korva-, nenä- ja kurkkutautien klinikkaan hän tuli erikoistumaan 1972 ja jäi eläkkeelle 2006. Hän toimi klinikassa vs. apulaisprofessorina 1993–1996.

Henrik kuului korvalääkärisukupolveen, joka edusti moniosaajia. Hän teki niin vaativaa tuumori- kuin korvakirurgiaakin. Parhaiten hänet tunnetaan kuitenkin nenäkirurgian ja -allergologian kehittäjänä, taitajana ja opettajana; hän ohjasi myös useita väitöskirjoja. Henrik oli nenälääkäriyhdistys Consociatio Rhinologica Fennican yksi perustajajäsen. 2009 hänet kutsuttiin Suomen korva-, nenä- ja kurkkutautien ry:n kunniajäseneksi. Henrik oli myös kansainvälisesti arvostettu rinologi ja yhteydet European Rhinologic Societyyn olivat läheiset.

Nuorena alkaneesta pianonsoitosta ei tullut rakkainta musiikin alaa, mutta oopperasta tuli. Kansallisoopperassa ja Savonlinnan oopperajuhlilla Henrik ja vaimonsa Marjatta kävivät säännöllisesti kuten myös monissa Euroopan oopperataloissa.

Koulu- ja opiskeluaikana Henrikin urheilulaji oli koripallo, tennis ja squash tulivat mukaan myöhemmin. Tutkimustyö johdatti Henrikin golfin pariin, koska hänen väitöskirjaohjaajansa apulaisprofessori Eino Holopainen oli innokas golfin pelaaja. Henrik oli Helsingin Golfklubin jäsen, ja hän toimi muun muassa klubin kapteenina 1991–1993. Useana vuonna Henrik ja Marjatta viettivät muutamia viikkoja Espanjassa pelaamassa. Voimien jo ehtyessä Henrikille oli suuri nautinto seurata pojanpoikansa Amoksen pelejä Torpan Poikien joukkueessa.

Meille kollegoille ja ystäville Henrik oli luotettava, aina ystävällinen ja helposti lähestyttävä työtoveri ja ystävä. Hänen huumorinsa, joskus sarkastinenkin, mutta aina hyväntahtoinen, jää unohtumattomasti mieleemme.

Erkki J. Valtonen

17.6.1934–15.3.2020

**RAINER FOGELHOLM,
EIJA KIURU,
MARTTI KOTILAINEN,
MATTI VALTONEN**
kollegoja ja ystäviä sekä poika

Lääketieteen ja kirurgian tohtori ja dosentti, professori Erkki Johannes Valtonen kuoli 15.3.2020 Helsingissä 85-vuotiaana.

Valtonen tuli hyväksytyksi Helsingin yliopiston lääketieteellisen tiedekuntaan 1952. Lääketieteen lisensiaatin tutkinnon hän suoritti vuonna 1959 ja lääketieteen ja kirurgian tohtoriksi hän väitteli vuonna 1961 Helsingin yliopiston anatomian laitokselta. Erikoislääkärin tutkinnon kirurgian alalla hän suoritti vuonna 1965, ja toimi kirurgina Mikkeliissä, Lohjalla ja Helsingin Malmin sairaalassa.

Valtonen suoritti fysikaalisen lääketieteen ja kuntoutuksen erikoislääkärin tutkinnon ja hänet nimitettiin dosentiksi 1968 Helsingin yliopistoon ja 1988 Kuopion yliopistoon.

Valtonen varsinainen elämäntyö oli HYKS Meilahden sairaalan fysiatrian osaston ylilääkärinä 1968–97. Helsingin yliopiston fysiatrian erikoislääkärinkoulutuksesta vastaavana hän edisti sitä, että kaikkiin sairaanhoitopiireihin saatiin luotua kattava fysiatrian erikoislääkäriverkosto. Fysiatriyhdistyksen puheenjohtajana Valtonen toimi 1968–88. Virkalääkäritehtäviensä lisäksi

Valtonen harjoitti yksityislääkäritoimintaa kliinikkona ja asiantuntijana. Valtonen toimi mm. asiantuntijaylilääkärinä Siuntion Kuntoutumiskeskuksessa ja muissa Miinan Hoitolat Oy:n toimipisteissä vuosina 1976–98. Professorin arvonimen Valtonen sai vuonna 1992.

Vapaa-aikanaan Valtonen harrasti aktiivisesti metsästystä, kalastusta ja mökkeilyä. Ystävät muistavat Valtosen hänen aloitteestaan syntyneestä Palacen saunaseurasta, joka kokoontui vuosikymmenten ajan hotelli Palacen saunassa. Myös Valtosen yhdessä vaimonsa Karinin kanssa tarjoamat laskiaislounaat ovat jääneet ystävien mieleen.

Valtosella oli lukuisia julkaisuja anatomian, kirurgian ja kliinisen lääketieteen tutkimuksen alalta sekä fysikaalisesta lääketieteestä ja kuntoutuksista. Valtonen kirjoitti ahkerasti myös harastuksistaan alan julkaisuihin. Eläkkeellä ollessaan hän kirjoitti muistelmansa, jolle Elämänpiintuinen seikkailu oli oikeaan osunut nimi.